

és nyomtatója is volt, nemcsak kiadója, s amely ingyenesen jut el a közösség tagjaihoz itthon és otthon Erdélyben, valamint a közgyűjteményekhez A5 kivitelben, átlag 44 oldal terjedelemben. A lap – alapítása óta – sok más örmény kulturális információval együtt olvasható a www.magyarormeny.hu honlapon, amelyet ugyancsak ő és férje szerkeszt.

Eddig 28 kiállítást rendezett az örmény kultúra egy-egy szeletét bemutatva igen nagyszámú látogatottsággal: magyarörmény tárgyi kultúra és dokumentumok családi archívumok mélyéből; az Örmény Genocídium hiteles története; az 1848-49-es forradalom és szabadságharc örmény résztvevői; az örmény kódexművészet remekei; örmény temető az őshazában

közösséggel politikája miatt szétszaktított erdélyi örmény közösség, a családok Magyarországon megtelepedett tagjainak közösséget – klubot hozzon létre az elvesztett szülőföld és erdélyi örmény közösség pótlására. Az 1996 óta folyamatosan működő havi klubdelutánok és kulturális programjai népszerűsége bizonyítja a döntés helyességét.

Ugyanígy a 18 éve szervezett Barangolások őseink földjén sikeres kirándulásai a szülőföldre, erdélyi örmény találkozókkal fűszerezve.

A 20 év alatt végzett munkája címszavakban: genealógiai kutatások 1672-től napjainkig, kulturális műsorok, nemzetközi konferenciák szervezése, örmény kultúra hetek szervezése, örmény tárgyú filmek bemu-

Szongoth Marianna, dr. Kelemenné Csíkszentgyörgyi-Ficzus Margit és a díjazott

és a Kárpát-medencében; az örmény dízművészet bemutatása; az örmény építészet; örmény népművészet; örmény népzene; örmény eredetű magyar nemesi családok címerei, stb.

Legfontosabbnak tartotta, hogy a Trianon és a II. vh., majd az 50-es évek

tatása, könyvek írása/szerkesztése - kiadása, könyvbemutatók szervezése, az örmény katolikus hitélet népszerűsítése és támogatása, Erdélyben magyarörmény civil szervezetek létrehozása és összefogása, örmény épített kulturális örökség megmentése (temetők megújítása: Gyergyószentmiklós,

Erzsébetváros, Szamosújvár), templomok restaurálása (Gyergyószentmiklós, Erzsébetváros, Szamosújvár, Elemér), emlékhelyek megújítása: Szabadságszobor Aradon, Lázár Vilmos emlékhely Nagybecskereken, Ady Endre szobra Érmelléken, stb.) sokirányú és sokrétű munkáját végezte a hazai magyarörmény közösség és a határon túl élő közösségeink érdekében.

Elhivatottságának, erejét megfeszítő munkájának eredményeként elmondható, hogy a 350 éve a Kárpát-medencében élő magyarörmények mára már „hamvadó identitását” sikerült felszítania, élő közösséget varázsolni belőlük.

dr. Issekutz Sarolta sikeres működésének volt köszönhető, hogy az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület 2007-ben megkapta a *Pro Cultura Minoritatum*

Hungariae kisebbségi díjat, valamint 2011-ben a *Kisebbségekért Díj Hazai Kisebbségekért* Tagozata állami elismerést saját személyében vehette át a több cikluson áthúzódó fővárosi örmény önkormányzati elnöki működéséért. Legnagyobb sikerének azt tartja, hogy 17 év küzdelme után sikerült a 2011-ben megszületett új nemzetiségek jogairól szóló törvényben elismertetni a hazai örménység magyar nyelvűségét is, miután a 350 évvel ezelőtt a Kárpát-medencébe betelepült közösségnél a nyelvvesztés törvényszerű volt.

2014. december 18-án átvehette a *Nemzetiségekért díjat*, mint az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület elnöke. Ezzel a 18 évvel ezelőtt általa alapított EÖGY Füzetek bekerült végérvényesen a magyar köztudatba.

Laudáció helyett

Legnagyobb sajnálatomra, mivel péntekre került az EÖGYKE Karácsony, az aznapi munkahelyi elfoglaltságom (cégem évtizedek óta hagyományos évzáró összejövetele) miatt, nem tudok részt venni a Szongott-díj átadási ünnepségen, ezért, méltatásomat utólag a Füzetekben jelentetem meg. Ha én tartottam volna a laudációt, így hangzott volna:

Az idei Szongott-díjra több jelöltünk is volt, de senkit nem akartunk abba a helyzetbe hozni, hogy az idei díjazottunkhoz hasonlítsa valaki, ezért idén csak egy Szongott díjat osztunk ki. A díjazottunk dr. Issekutz Sarolta, az EÖGYKE vezetője.

Ha valaki azt gondolja (vagy attól fél), hogy én laudáció címen felsorolom Sarolta több évtizedes tevékenységét az erdélyi

örménység érdekében, csalódik, nem sorolok fel semmit, hiszen tevékenysége önmagáért beszél, és különben sem szeretnénk itt lenni Karácsonyig. Mindenki, aki itt ül a teremben, pontosan tudja, mi mindent tett önzetlenül értünk, az erdélyi örménységért. Persze arról sem szabad megfeledkezni, hogy Neki köszönhetjük, hogy több mint két évtizede összefogta az erdélyi örményeket idehaza és Erdélyben is, hogy működteti a klubot, szervezi a kiállításokat, kiadja az Erdélyi Örmény Gyökerek füzetet.

Az örmény identitás fenntartásáért, megismertetéséért, dokumentálásáért folytatott áldozatos, fáradhatatlan, céltudatos tevékenysége csak egy valakihez hasonlítható, Szongott Kristófhhoz, a Szamosújvári

armenológushoz, aki munkássága révén nélkülözhetetlen információkat hagyott ránk. Az erdélyi örménységről beszélni sem lehet az Ő idézése nélkül. Sarolta munkássága – kb. 100 évvel később – ugyanilyen alapvető, ha valaki meg akarja tudni, mi történt az örményekkel az ezredforduló időszakában, sőt az utóbbi 100 évben, csak elő kell vegye a füzeteket, és mindent megtudhat belőle.

Rendkívül kemény, fegyelmezett, megalkuvásmentes természete miatt sok irigyet és ellenséget szerzett, de csak azért, mert hihetetlen számokra, hogy valaki önzetlenül, ingyen, teljes odaadással szolgálja az „örmény” ügyet. Szervezőképessége, kitartása, felkészültsége, precizitása, töretlen hite, elkötelezettsége egyedülálló és utolérhetetlen. Mindezzel kivívta az elismertségét egész Magyarországon és Erdély örmény településein is.

Senki nem érdemelheti meg Nála jobban a Szongott-díjat, hiszen a sok

ellenségeskedéssel és gáncsoskodással dacolva, méltatlanul kevés segítséggel visszaszerezte az Orlay utcai Örmény Katolikus Lelkészséget az erdélyi örmények számára, és jelenleg is kitartóan harcol a minket semmibe vevő megélhetési örmények ellen.

További erőt, egészséget és kitartást kívánunk Saroltának, hogy még sok évig tudja képviselni az örménység ügyét a Kárpát-medencében és az őshazában is, és hogy sikerüljön majd olyan utódokra lelteni, akik méltón tudják életművét továbbvinni, terjeszteni az örmény identitás tudatot.

Szongoth Gábor

az EÖGYKE elnökségi tagja, a Zuglói és Országos Örmény Önkormányzat tagja, a Szongott-díj társalapítója u.i. Szerencsés véletlen, hogy éppen Sarolta díjazása előtti napon kapta meg főműve az – Erdélyi Örmény Gyökerek Füzetek – a rég megérdemelt *Nemzetiségekért díjat*.

Az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület
hálája és elismerése jeléül

Szongott Kristóf-díjat
adományoz

dr. Issekutz Sarolta
Úrhölgynék,

nyugdíjas ügyvéd, 5 cikluson keresztül örmény nemzetiségi elnök és képviselő, az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület alapító elnöke,

aki Szongott Kristóf nyomdokain haladva elévülhetetlen érdemeket szerzett

egyházi és világi területen - határainkon belül és kívül - a magyarörmény kulturális identitás és az örmény katolikus hitélet feltámasztásában, fenntartásában, az örmény gyökerek és - kultúra megismertetésében és dokumentálásában, valamint az

örmény szellemi- és tárgyi kultúra megmentésében. Megálmodója és megvalósítója volt az Erdélyi Örmény Gyökerek füzeteknek, a Fővárosi Örmény Klubnak, az Erdélyi Örmény Múzeum könyvsorozatnak, számtalan kiállításnak, Örmény Kultúra Heteknek és nemzetközi konferenciáknak. Két évtizedes áldozatos munkájával összekovácsolta a Kárpát-medencei magyarörményeket, több határon túli kulturális szervezetet segítve világra. Felbecsülhetetlen szolgálatával az erdélyi magyarörménység és kultúrája visszaszerezte a magyar köztudatban korábban meglévő társadalmi elismertségét és jó hírét.

Budapest, 2014. december 19.

Szongoth Gábor elnökhelyettes

Nemzetiségekért Díjat kapott az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület, melyet dr. Issekutz Sarolta elnök vett át

Balog Zoltán átadta a Nemzetiségekért díjakat

Balog Zoltán, az emberi erőforrások minisztere és Soltész Miklós egyházi, nemzeti- és civil társadalmi kapcsolatokért felelős államtitkár Orbán Viktor miniszterelnök megbízásából Nemzetiségekért díjakat adott át 2014. december 18-án, a Pesti Vigadóban.

A miniszter köszöntőjében hangsúlyozta: vannak olyan emberek és népcsoportok hazánkban, akiknek kettős identitása van és egyszerre büszkék arra, hogy magyarok és egy nemzetiség tagjai. „A kettős identitásban lelki és szellemi tartalék van, amire szüksége van Magyarországnak és a magyar kultúrának” – fogalmazott a tárcavezetője.

Balog Zoltán kiemelte: Magyarország legnagyobb gazdagsága az emberi erőforrásban rejlik, amelyet a díjazottak is megjelentenek. „Büszkék lehetünk, hogy Magyarországon 13 nemzetiség él együtt egyenlő jogokkal, akik a maguk sajátosságaival, hagyományaikkal és kultúrkincsikkal gazdagítják a magyar és az egyetemes kultúrát” – hangsúlyozta a miniszter.

Soltész Miklós kiemelte: a díjazottak a nemzetiségek követői és tovább kell erősíteni azt a szerepet és feladatot, amit az elmúlt évek, évtizedekben felvállaltak. Kultúrájukkal, nyelvükkel, hitükkel legyenek békekövetek Magyarországon és a Kárpát-medencében – mondta az államtitkár.

A Nemzetiségekért díjat azok a személyek, szervezetek vagy nemzetiségi önkormányzatok vehetik át, akik, illetve amelyek példaértékű munkát végeztek a magyarországi nemzetiségek érdekében közéleti, oktatási, kulturális, egyházi, tudományos területen vagy a tömegtájékoztatásban, illetve a gazdasági önszerveződésben.